

saa som: Haandværks-, Fabriks-, Handels- Veksellerer-, Bank-, Agentur- osv. — skal han svare Skat til sin Næringskommune.“ Jeg ønsker at faa Svar paa, om denne Bestemmelse skal forstaas derhen, at ogsaa Personer, der lede, administrere og bestyre betydelige Forretninger og Erhverv, skulle svare Skat til Næringskommunen, hvor denne Erhvervsvirksomhed har sit Sæde, thi hvis det ikke er Tilfældet, vil en Mængde af de Personer, som nu ere Kommunernes bedste Skatteklientel, komme til at gaa bort fra den Kommune, i hvilken de faktisk have deres Erhverv. Der er jo en Række Direktører, Bestyrere og Fuldmægtige for Filialer af forskellige store Forretninger inde i Kjøbenhavn eller i andre Byer eller Direktører for Banker og andre Institutioner, som ville blive fri for at betale Skat til deres Erhvervskommune, hvis da ikke denne Paragraf skal forstaas saaledes, at det er alle uden Undtagelse, der flytte bort fra Erhvervskommunen, som komme til at svare Skat i Henhold til den mellemkommunale Skatteligning. — I § 23 i Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten bestemmes, at inden 1. Marts skal den enkelte Skatteyder have anmeldt til Kommunen, hvor han ønsker at svare Skat, og senere i § 25 bestemmes det, at Ansættelsen skal for Kommunernes Vedkommende være færdig den 1. April. I § 44 fastættes Strafansvar for de Kommunalbestyrelser, som ikke maatte overholde denne Bestemmelse. Jeg vilde gerne henstille, at der i ethvert Tilfælde her skete en Ændring. For de store Kommuners Vedkommende, for Aarhus f. Eks., vil det vistnok være ganske umuligt i Løbet af en Maaned at have denne store Liste over samtlige Byens Skatteydere færdig. Fristen er lovlig kort, og det Arbejde, som der skal gøres, skulde jo ikke gerne gøres sjusket. — Jeg vilde ligeledes gerne gøre et Par Bemærkninger om en Bestemmelse, der findes i Forslag til Lov om den kommunale Beskatning. Der bestemmes der i § 9: „I Kommuner med over 10,000 Indvaanere kan det ved en af Kommunens Bestyrelse vedtagen, for Købstæderne og Handelspladserne af Indenrigsministeren, for Sognekommunerne af Amdsraadet billigt Vedtægt for tre Aar ad Gangen bestemmes, at Ligningsmænd, valgte af Kommunalbestyrelsen, deltage i Ligningskommissionens eller Sogneraadets Virksomhed i Lighed med, hvad der gælder for Staden Kjøbenhavn ifølge Lov Nr. 58 af 1. April 1887.“ Det forekommer mig, at denne Bestemmelse giver konser-

vative eller reaktionære Kommunalbestyrelser Adgang til at tilføre en Ligningskommission et reaktionært Element. Der vil efter denne Paragraf intet være til Hinder for, at man i en Kommunalbestyrelse, hvor de konservative have Flertal, væsentlig i Kraft af den privilegerede Valgret, naar man ikke synes, at Ligningskommissionen er konservativ nok, vil kunne tilføre den et mere konservativt Element. Jeg henstiller til det ærede Flertal, at der i ethvert Tilfælde i denne Henseende gøres en Indskrænkning.

Jeg skal saa blot tillade mig et Par Bemærkninger til Forslaget om den Bevægelsesfrihed, der tillades Kommunerne med Hensyn til den almindelige kommunale Skatteligning. Det er berørt af en Række Talere ogsaa af Venstre, at der ikke nu gives den Bevægelsesfrihed, som var foreslaaet i tidligere hermed beslægtede Lovforslag, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til den Kritik, som er fremkommen fra forskellig Side, ogsaa fra mine ærede Meningsfæller. Jeg vil dog alligevel kun understrege, at det er nødvendigt, at der gives Kommunerne, navnlig Købstadkommunerne, en større Bevægelsesfrihed, fordi Kommunerne nu i de senere Tider Aar for Aar have maattet øge de Konti paa deres Budget, som vedrøre Laan. Hvis man gennemgaar forskellige Købstæders kommunale Konti for Rente og Afdrag, vil man finde, at de ere stadig stigende. Selv om der samtidig er erhvervet betydelige Aktiver for Kommunerne, gælder det dog, at man vistnok er kommen til at belaste Fremtiden temmelig stærkt. Jeg skal saaledes for Aarhus Kommune gøre opmærksom paa, at medens den i 1896 havde en Konto paa Budgettet, efter hvilken den betalte 227,229 Kr. 27 Ø. i Rente af Laan, betaltes der i 1902 et Beløb af 367,909 Kr. 13 Ø. i Rente, 1896 betaltes der i Afdrag af Laan en Sum af 98,548 Kr. 90 Ø., men for Aaret 1902 betaltes 158,134 Kr. 93 Ø. Det er ca. 500,000 Kr., der alene for Aarhus Bys Vedkommende paa de to Konti: Rente og Afdrag, maa udredes, og det vil være indlysende, at Kommunen, naar den nu er oppe paa en Skatteprocent af 7 og rimeligvis kun faar en Bevægelsesfrihed i Skalaen fra 1 til 5 eller $5\frac{1}{2}$, vil blive nødsaget til, naar der forestaar meget vigtige og fornødne Arbejder, at optage ny Laan. Lige saa uheldigt det er for Staten Aar for Aar at optage ny Laan og derved at belaste Fremtiden mere og mere, lige saa urimeligt og urigtigt er det, at man